

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 12 lipca 2012 r.
— Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-269/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 18 WE, 39 WE i 43 WE — Artykuły 28 i 31 porozumienia EOG — Przepisy podatkowe — Przeniesienie przez podatnika miejsca zamieszkania za granicę — Obowiązek wliczenia wszelkich dochodów dotychczas nieprzypisanych do podstawy opodatkowania za ostatni rok podatkowy — Utrata ewentualnych korzyści w postaci odroczenia terminu zapłaty należności podatkowych)

(2012/C 287/02)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, pełnomocnik)

Interwienienti popierający stronę pozwaną: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma, C. Blaschke i K. Petersen, pełnomocnicy), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels i M. de Ree, pełnomocnicy), Republika Portugalska (przedstawiciel: L. Inez Fernandes, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 19 WE, 38 WE i 43 CE oraz art. 28 i 31 EOG — Podatnicy przenoszący miejsce zamieszkania za granicę — Obowiązek wliczenia wszelkich dochodów dotychczas nieprzypisanych do podstawy opodatkowania za ostatni rok podatkowy, w którym byli uważani za rezydentów podatkowych

Sentencja

1) Ustanawiając i utrzymując w mocy w art. 14 ust. 3 Ley 35/2006 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y de modificación parcial de las leyes de los Impuestos sobre Sociedades, sobre la Renta de no residentes y sobre el Patrimonio (ustawy nr 35/2006 z dnia 28 listopada 2006 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie ustaw o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, o podatku dochodowym od nierezydentów i o podatku od majątku) przepis zobowiązujący podatników, którzy

przenoszą miejsce zamieszkania do innego państwa członkowskiego, do wliczenia wszelkich dotychczas nieprzypisanych dochodów do podstawy opodatkowania za ostatni rok podatkowy, w którym byli uznawani za rezydentów podatkowych, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, jakie ciąży na nim na mocy art. 18 WE, 39 WE i 43 WE.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Królestwo Hiszpanii pokrywa trzy czwarte całości kosztów postępowania. Komisja Europejska pokrywa pozostałą jedną czwartą kosztów.
- 4) Republika Federalna Niemiec, Królestwo Niderlandów oraz Republika Portugalska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 220 z 12.9.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 lipca 2012 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Belgia) — Société d'investissement pour l'agriculture tropicale SA (SIAT) przeciwko państwu belgijskiemu

(Sprawa C-318/10) ⁽¹⁾

(Swoboda świadczenia usług — Przepisy podatkowe — Odliczenie w charakterze kosztów uzyskania przychodu wydatków poniesionych na zapłatę za świadczone usługi — Wydatki poniesione na rzecz usługodawcy z siedzibą w innym państwie, w którym nie podlega on podatkowi dochodowemu albo podlega znacząco korzystniejszemu systemowi podatkowemu — Możliwość odliczenia uzależniona od obowiązku udowodnienia, że usługa miała charakter rzeczywisty i prawidłowy, a wynagrodzenie za nią miało zwyczajny charakter — Przeszkoda — Względy uzasadniające — Zwalczanie oszustw podatkowych i unikania opodatkowania — Skuteczność kontroli podatkowych — Zrównoważony podział władztwa podatkowego pomiędzy państwa członkowskie — Proporcjonalność)

(2012/C 287/03)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation